

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 18Csp/300/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317218071
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2317218071.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, sudkyňou JUDr. Erikou Tischlerovou, v spore žalobkyne: V. C., N.. XX.XX.XXXX, A. Q. XX, XXX XX Š., proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a iné, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.02.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 22.09.2017 domáhala, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.02.2013 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a ďalej, že Rozhodcovská zmluva zo dňa 14.02.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Žalobu odôvodnila tým, že medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 14.02.2013 k uzatvoreniu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe čoho bol Žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2.500 eur. Predmetná Zmluva je v zmysle ust. § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení bezpochyby spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca je toho názoru, že Zmluva neobsahuje všetky, zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia Zmluvy požadované náležitosti, z ktorého dôvodu sa žalobca žalobou domáha určenia, že úver poskytnutý žalobcovi žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení žalobkyňa vyvodzovala z potreby odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ňou a žalovaným a poukázala na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 MCdo 1/2009 a rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/224/2013 zo dňa 12.2.2014. V prípade, ak zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti, sám zákon č. 129/2010 Z.z. zakotvuje, že úver poskytnutý na základe takejto zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Bez toho, aby túto skutočnosť konštatoval príslušný súd, žalobca by mal pokračovať v splácaní úveru vrátane príslušenstva a uhradiť dlh v celom rozsahu, čoho dôsledkom by bolo, že by sa žalobca musel domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, čomu sa da určovacou žalobou predísť. S poukazom na vyššie uvedené mala za to, že možno podmienku existencie naliehavého právneho záujmu považovať za splnenú. K veci samej uviedla, že zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.02.2013 bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2.500 Eur, ktorý mal splatiť v 84 mesačných splátkach po 65,40 Eur. Celková suma, ktorú mal žalobca uhradiť podľa Zmluvy tak predstavovala sumu výšku 5.493,60 Eur. Žalovaný však v zmluve uvádza, že celková čiastka splatná spotrebiteľom je 5.282,76 Eur. V zmluve absentujú obligatórne náležitosti v

zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne: doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; (správne uvedená) ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalobca má za to, že uvedenie nesprávnej celkovej sumy, ktorú mal žalovanému zaplatiť a nesprávnej výšky RPMN, obe v neprospech spotrebiteľa, má rovnaké dôsledky, ako keby tento údaj v Zmluve úplne absentoval. Navyše sa takéto konanie dá považovať za nekalú obchodnú praktiku v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení (rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. SK/0054/99/2016 zo dňa 06.06.2016). Absencia vyššie uvedených náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca je toho názoru, že Zmluva o úvere obsahuje aj neprijateľné podmienky v zmysle ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poukazuje najmä na Rozhodcovskú zmluvu zo dňa 14.02.2013. Spotrebiteľ sa mal v zmysle Rozhodcovskej zmluvy podrobiť rozhodcovskému konaniu pred konkrétnym Rozhodcovským súdom. To znamená, že Žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť výber súdu, a musel sa v zmysle Rozhodcovskej zmluvy podrobiť rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a bola predložená na predpripravenom formulári spolu so Zmluvou o úvere, pričom Žalobca nebol ani poučený o následkoch podpisu takejto Zmluvy a ani o následkoch samotného rozhodcovského konania; poukázala pritom na Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/179/2016 zo dňa 07.02.2017.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 16.01.2018 uviedol, že pokiaľ ide o dodržanie zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., zastáva názor, že predmetná náležitosť je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 65,40 eur pod bodom 37., o počte splátok - 84 pod bodom 38., o lehote splatnosti - 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 47. a tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedený: „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.“ Názor žalovaného na splnení uvedenej zákonnej náležitosti je plne v súlade aj s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Pokiaľ ide o dátum konečnej splatnosti úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je uvedený priamo v zmluve nasledovne: „Lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.“ Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Mal za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. K nesprávne uvedenej hodnote RPMN žalovaný uviedol, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve č. 4302063486 vyčíslená v rozmedzí od 27,3-28,3 % s tým, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru, ako sa uvádza v úverovej zmluve. Samotný zákon č. 129/2010 Z.z. nestanovuje v úprave § 9 ods. 2 písm. j), že táto hodnota musí byť uvedená jednoznačne jedným konkrétnym číslom. Žalovaný však nepovažuje hodnotu RPMN za neuvedenú, nakoľko rozmedzie je zanedbateľné. Okrem toho bola žalobcovi ako klientovi zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa, kedy došlo k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, s čím samotný žalobca ako

klient súhlasil. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie žalobcu, že RPMN v zmluve absentuje, prípadne, že je zavádzajúce, je nepravdivé a hlavne nepodložené žiadnym relevantným výpočtom ako dôkazom, preto nie je dôvod, aby uvedený spotrebiteľský úver bol z tohto dôvodu bezúročný a bez poplatkov ako uvádza vo svojej žalobe žalobca. K tvrdeniu žalobcu, že v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je nesprávne uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom, ktorá je vyčíslená na sumu 5282,76 eur, žalovaný uviedol, že do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX neboli zarátané doplnkové služby, nakoľko klient nebol povinný si ich navoliť. Poistenie týkajúce sa danej zmluvy, o ktoré žalobca prejavil záujem pri uzatváraní zmluvy, bolo dobrovoľné, od jeho zvolenia nezávisel vznik úverovej zmluvy a z toho dôvodu nebolo a nemuselo byť na základe uvedeného ustanovenia v zákone č. 129/2010 Z.z. započítané do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. Žalobca pri uzatváraní zmluvy so žalovaným bol informovaný o možnosti poistenia výdavkov v súvislosti s touto zmluvou, nebola to ale jeho povinnosť, nakoľko v samotnej zmluve je uvedené, že dané poistenie je dobrovoľné. V úverovej zmluve, konkrétne v bode 51, je možné vidieť, že žalobca si zvolil Balíček ŠTANDARD, ktorým sa žalobca stáva poisteným pre prípad smrti následkom úrazu alebo invalidity následkom úrazu. Úhrada za poistenie ŠTANDARD 1,22 eur (1,90 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia). Medzi ďalšie doplnkové služby, s ktorými žalobca prejavil súhlas, patrí služba zmeny výšky a počtu splátok, kde poplatok za uvedenú službu je 0,30 eur mesačne a poplatok za službu spočívajúcu v odložení splátok je vo výške 0,99 eur mesačne, tiež uzatvorených na základe dohody medzi žalobcom a žalovaným. Prirátaním výšky doplnkových služieb k celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom (X,XX*XX+X,XX*XX+X,XX*XX) vyjde čiastka 5493,60 eur. Uvedený postup považuje žalovaný za správny a v súlade so zákonom. Vo vzťahu k rozhodcovskej zmluve žalovaný poukázal najmä na zákonnú úpravu náležitostí rozhodcovskej zmluvy, a to na § 4 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) a mal za to, že písomná forma ako aj forma osobitnej zmluvy pri rozhodcovskej zmluve boli v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení dodržané. Žalovaný ďalej argumentuje tým, že žiadny lex specialis ani lex generalis nezakazuje, aby spotrebiteľské spory boli rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z.. Takéto rozhodcovské konanie je upravené právnymi predpismi a v zmysle § 31 ods. 2 ZRK sa v ňom rozhoduje podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. V tomto kontexte potom nemožno dojednanie rozhodcovskej doložky hodnotiť za nekalú podmienku, nakoľko rozhodcovské konanie je súčasťou legislatívne upraveného procesu a je súčasťou civilného práva. S uvedenou rozhodcovskou zmluvou žalobca prejavil súhlas o čom svedčí aj jeho podpis na nej. V otázke naliehavého právneho záujmu žalovaný poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 3 Cdo 112/2004 a v tejto súvislosti zdôraznil skutočnosť, že žalobca svoj úver dosiaľ ani pravidelne nesplácal a nemá doplatenú ani samotnú istinu. Dôležitým faktom je aj to, že predmetná úverová zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobcu a žalovaný uzatvorenie zmluvy žalobcovi žiadnym spôsobom nevnucoval. Bolo povinnosťou žalobcu zmluvu si riadne a dôsledne prečítať a následne až po dôslednom porozumení všetkým ustanoveniam ju podpísať. Ochrana spotrebiteľov sa nemôže dostať až do rozsahu, že oslobodí spotrebiteľa od čítania zmluvy a následne, keď dôjde k uplatňovaniu jednotlivých zmluvných ustanovení sa začne spotrebiteľ brániť tým, že si ju neprečítal a neporozumel jej. Doposiaľ žiadny ich klient ako spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nevyjadril nesúhlas, ani nenamietal žiadne z ustanovení úverových zmlúv a rovnako ani nepožiadal o vysvetlenie žalovaného z dôvodu, že jej nerozumie. Taktiež žiadny neprejavil záujem na akejkoľvek korekcii jednotlivých zmluvných ustanovení, je preto nanajvýš nedôvodné po štyroch rokoch od uzatvorenia úverovej zmluvy namietat, že zmluva nebola individuálne dojednaná a klient si ju nevedel z dôvodu veľkosti písma prečítať. Veľa klientov ako spotrebiteľov sa obmedzí len na získanie finančného prospechu zo zmluvy zabúdajúc na svoje povinnosti. Úverová zmluva však zakladá synalagmatický záväzkový právny vzťah, na základe ktorého si strany majú plniť navzájom. Žalovaný považuje celú žalobu za všeobecnú, bez reálneho preukázania napádaných skutočností a ich podloženia dôkazmi, ktorá smeruje výlučne k cieľu vyhnúť sa plneniu povinností, ktoré žalobcovi vyplývajú z úverovej zmluvy č. 4302063486, nakoľko z jeho strany nedošlo do dnešného dňa k doplateniu ani samotnej istiny. Na základe vyššie uvedených skutočností nepovažuje žalovaný žalobu za dôvodnú, keďže žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, nepreukázal naliehavý právny záujem, a preto žiadal, aby súd po vykonanom dokazovaní zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

3. Žalobkyňa v replike doručenej súdu dňa 06.03.2018 zotrvala na svojich doterajších vyjadreniach a poukázala na rozhodnutia slovenských súdov v obdobných veciach a v otázke naliehavého právneho záujmu uviedla, že zákonodarca vzhľadom na legislatívnu zmenu súvisiacu s prijatím zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v platnom znení, s účinnosťou od 01.01.2018 zakotvil do ust.

§ 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. právo spotrebiteľa domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou (s odkazom na žalobu v zmysle ust. § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku). S poukazom na vyššie uvedené má žalobkyňa za to, že je u nej dostatočne osvedčený naliehavý právny záujem na určení, že úver, ktorý jej žalovaný poskytol je bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalovaný v duplike doručenej súdu 31.07.2018 trval na svojich doterajších vyjadreniach a tiež poukázal na rozhodnutia slovenských súdov ako aj opätovne na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 09.11.2016. Ďalej uviedol, že v úverovej zmluve, ktorú uzatvoril žalovaný so žalobcom je dostatočne zreteľne uvedená informácia tak o poistení, ako aj o iných doplnkových službách a ich výške. Tvrdenie žalobcu, že zo zmluvy nie je zrejmá výška mesačných splátok bez poistenia a ďalších doplnkových služieb je irelevantná, nakoľko v zmluve má jasne uvedenú výšku mesačného poistenia ako aj doplnkových služieb a tým pádom jednoduchým odčítaním uvedenej čiastky od celkovej mesačnej splátky uvedenej v zmluve, dospeje žalobca k výške mesačnej splátky bez dobrovoľných doplnkových služieb, ktoré si pri uzatváraní zmluvy navolí. Nejde o žiaden komplikovaný výpočet, ale o jednoduché vyvodenie výšky mesačnej splátky bez doplnkových služieb po odrátaní čiastky, ktorú mesačne žalobca za ne zaplatí. V súvislosti s namietaním celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, žalovaný naďalej zastáva názor, že v zmluve uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom je v súlade so zákonom, a to s poukazom na ustanovenie § 2 písm. h) a g) zákona č. 129/2010 Z.z. v zmysle ktorých je vymedzená definícia celkovej čiastky a celkových nákladov spotrebiteľa, do ktorých nie je potrebné započítať náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, pokiaľ ich uzatvorenie nebolo podmienkou na uzavretie zmluvy či získanie úveru za uvedených podmienok ako tomu bolo aj v tomto prípade. Dobrovoľnosť predmetných doplnkových služieb vyplýva aj zo samotnej zmluvy, kde je dostatočne zreteľne uvedená informácia o dobrovoľnosti týchto doplnkových služieb. V súvislosti s vyhlásením rozhodcovskej zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, žalovaný uvádza, že v plnom rozsahu zotrváva na svojom predchádzajúcom vyjadrení, na základe ktorého podľa jeho názoru dostatočne vyvrátil tvrdenia žalobcu ohľadne jej neprijateľnosti. Svoje predchádzajúce vyjadrenie ale doplnil aj o skutočnosť, že vyhlásenie rozhodcovskej zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku je v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka možné len v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, na ktoré je ale oprávnená len právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa a orgán dohľadu podľa osobitného predpisu v zmysle § 302 CSP. Čo sa týka naliehavého právneho záujmu, pri ktorom žalobca neopomenul skutočnosť, že od 01.01.2018 došlo k novele zákona o spotrebiteľských úveroch s tým, že žalobca je oprávnený domáhať sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných úverov bez preukázania naliehavého právneho záujmu, žalovaný avšak uvádza, že uvedené ustanovenie sa vzťahuje len na zmluvy, ktoré boli uzatvorené po tomto dátume. Teda žalobca je povinný preukázať naliehavý právny záujem, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy mu táto možnosť z osobitného predpisu nevyplývala. Dosiaľ však podľa názoru žalovaného, k jeho riadnemu odôvodneniu nedošlo.

5. Na pojednávanie sa nedostavila žalobkyňa, ktorá svoju neúčast' ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 24.07.2018, v ktorom žiadala, aby súd rozhodol v jej neprítomnosti. Nedostavil sa žalovaný, ani PZ žalovaného, ktorí svoju neúčast' neospravedlnili. Keďže neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania v zmysle § 183 CSP, súd pojednával v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalovaného.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, a to so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, rozhodcovskou zmluvou, listom žalovaného zo dňa 15.02.2013, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Zo Zmluvy o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.02.2013 (dátum je uvedený len pri podpise žalovaného) vyplýva, že veriteľ poskytol spotrebiteľovi úver vo výške 2.500 eur, ktorý sa spotrebiteľ zaviazal splatiť v 84 mesačných splátkach po 65,40 eur. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 24,59 %, RPMN vo výške od 27,3 % do 28,3 %, priemerná hodnota RPMN 19,37 % a celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 5.282,76 eura. Lehota splatnosti bola dojednaná 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve je tiež uvedené, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru.

Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy v 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Ako doplnkové služby si žalobkyňa zvolila poistenie výdavkov - Balíček Štandard za úhradu 1,22 eura mesačne, službu - možnosť zmeny výšky a počtu splátok za poplatok 0,30 eura (zahrnutý v splátke), službu - odložené splátky za poplatok 0,99 eura (zahrnutý v splátke).

8. V rozhodcovskej zmluve uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 14.02.2013 je uvedené, že zmluvné strany dnešného dňa uzatvorili úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Zmluvné strany sa dohodli, že žalujúca strana je oprávnená na výber prejednávania a rozhodnutia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vznikli, alebo vzniknú v právnych vzťahoch vyplývajúcich z uvedenej zmluvy, alebo súvisiacich s uvedenou zmluvou, v rozhodcovskom konaní pred Bratislavským rozhodcovským súdom, zriadeným pri spoločnosti Capitol Legal Arbitration s.r.o., IČO 35965 355, sídlo Panenská 24, 811 03 Bratislava, alebo pred všeobecným súdom, a to vrátane všetkých vedľajších právnych vzťahov, nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia, nárokov na náhradu škody, ako aj sporov o platnosť, výklad a zánik vyššie uvedených zmlúv, rozhodcovskej zmluvy, ako aj o platnosť, účinnosť, výklad alebo zánik tejto rozhodcovskej zmluvy.

9. Z listu žalovaného zo dňa 15.02.2013 vyplýva, že žalobkyňa na základe ponuky žalovaného „Pôžička po telefóne“ prejavila záujem o finančnú hotovosť. V liste je tiež uvedené, že jeho súčasťou sú žalovaným vyplnené a podpísané dve vyhotovenia úverovej zmluvy a dve vyhotovenia rozhodcovskej zmluvy. Žalovaná si mala v zmysle listu údaje na zmluvách skontrolovať a na príslušných miestach zmluvy podpísať. Jedno vyhotovenie z oboch zmlúv si mala ponechať a druhé vyhotovenie (t.j. Ix Úverovú zmluvu a Ix rozhodcovskú zmluvu) zaslať späť na adresu žalovaného. Súčasne jej žalovaný posielal Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré obsahujú vybrané informácie o jej úverovej zmluve. Žalovaný v predmetnom liste tiež uviedol základné údaje o štruktúre mesačných splátok pre lepšiu prehľadnosť uvedené v tabuľke: Poistné k dohodnutému balíčku poistenia 1,22 €, Poplatok za vedenie účtu 0,00 €, Poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok 0,30 €, Poplatok za službu odložené splátky 0,99 €, Celková výška mesačnej splátky 65,40 €. Uviedol tiež, že bližšie informácie o poistení nájde v priložených úverových podmienkach.

10. Zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobkyni bol poskytnutý úver s nasledovnou špecifikáciou: bezúčelový úver vo výške 2.500 eur, ktorý bude spotrebiteľovi vyplatený bankovým prevodom; spotrebiteľ musí zaplatiť 84 mesačných splátok po 65,40 eura, prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, ďalšie splátky v nasledujúcich mesiacoch vždy k 15. dňu v mesiaci; úrok a/alebo poplatky sa budú splácať anuitne a sú zahrnuté v splátke; úroková sadzba spotrebiteľského úveru - fixná 24,59 %; Ročná percentuálna miera nákladov od 27,3 % do 28,3 % (vypočítané pre výšku úveru, počet a výšku splátok uvedené vyššie. Zahŕňa všetky náklady s výnimkou úhrady za poistenie výdavkov, poplatkov za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, poplatkov za službu odložené splátky (ak tieto služby boli dohodnuté) a platieb, ktoré je povinný spotrebiteľ uhradiť v prípade omeškania); poistenie na zabezpečenie úveru - nie je povinné; zmluva o doplnkovej službe - nie je povinná; úhrada za poistenie 1,22 eura mesačne, poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok 0,30 eura mesačne, poplatok za službu odložené splátky 0,99 eura mesačne. V rámci dodatočných informácií je uvedené, že ak nebude uzatvorená rozhodcovská zmluva alebo žalujúca strana vyberie na prejednávanie a rozhodnutie sporu v súdnom konaní, prípadne ak klient na výzvu spoločnosti oznámi nesúhlas s prejednávaním sporu v rozhodcovskom konaní, budú spory rozhodované v súdnom konaní vecne a miestne príslušným súdom.

11. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/, g/, h/, i/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g/ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
h/ celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
i/ ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

12. Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. f/, j/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

13. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

15. Podľa § 25g zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 23.12.2015, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu.

16. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,
b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
c) určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
d) určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

17. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej „zákon o rozhodcovskom konaní“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

18. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

19. Podľa § 73 ods. 3, ods. 4 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účinného od 01.01.2015, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 môže spor spĺňajúci podmienky podľa tohto zákona po 1. januári 2015 rozhodovať len rozhodca v konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorí spĺňajú podmienky podľa tohto zákona.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení, keďže tento bol zo strany žalovaného namietaný. Súd má za to, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na požadovanom určení s poukazom na ust. § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2018 v spojení s ust. § 137 písm. c) CSP, a to bez preukazovania naliehavého právneho záujmu. Ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch nadobudlo účinnosť dňa 01.01.2018 a do zákona o spotrebiteľských úveroch bolo inkorporované novelou (zák. č. 279/2017 Z.z.), ktorá však neobsahuje prechodné ustanovenia, preto je potrebné prejednávajú vec posudzovať podľa právnych noriem účinných v čase rozhodovania súdu.

25. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len čiastočne. Bolo preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.02.2013 (dátum je uvedený len pri podpise žalovaného, žalobkyňa však v žalobe sama uviedla, že zmluva bola uzatvorená dňa 14.02.2013, teda súd považoval toto tvrdenie za nesporné), na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 2.500 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 84 mesačných splátkach po 65,40 eura. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 24,59 %, RPMN vo výške od 27,3 % do 28,3 %, priemerná hodnota RPMN 19,37 % a celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 5.282,76 eura. Táto zmluva je pritom nepochybne zmluvou spotrebiteľskou s poukazom na § 52

Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný pri uzatváraní a plnení zmluvy konal a žalobkyňa nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ako aj s poukazom skutočnosť, že ide o predtlačенú formulárovú (typovú) zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť jej obsah. Taktiež je nesporné, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver upravený zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu náležitostí vyžadovaných zákonom, ktoré sú uvedené v § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

26. Pokiaľ ide o žalobkyňou namietanú absenciu údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov /§ 9 ods. 2 písm. k)/, súd sa s týmto tvrdením nestotožňuje. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, v ktorom sa konštatuje, že eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle rozsudku Európskeho súdneho dvora zo dňa 09.11.2018 vo veci C-42/15 zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku). Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (mediálnym) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

27. Vo vzťahu k námietke žalobkyne o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru /§ 9 ods. 2 písm. f)/, súd aj poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu, má za to, že aj tu je potrebné aplikovať eurokonformný výklad. Súd je preto toho názoru, že z údajov „84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“, vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Z tohto dôvodu súd námietku žalobkyne o absencii termínu konečnej splatnosti považoval za nedôvodnú. K tomuto je potrebné poukázať na rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci C-42/15, kde je skonštatované, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum (termín konečnej splatnosti úveru), pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátum takejto splátky.

28. Preskúmaním obsahu zmluvy však súd zistil, že táto obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa a celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť /§ 9 ods. 2 písm. j)/. Ako sám žalovaný vo svojich vyjadreniach uviedol, do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom (5.282,76 eura) nezahrmul poplatky za doplnkové služby, pričom poukazoval na to, že tieto súd dobrovoľné, preto ich tam zhrnúť nemusel. S týmto tvrdením sa súd nestotožňuje. Je síce pravdou, že doplnkové služby zvolené žalovanou (poistenie výdavkov - Balíček Štandard za úhradu 1,22 eura mesačne, služba - možnosť zmeny výšky a počtu splátok za poplatok 0,30 eura, služba - odložené splátky za poplatok 0,99 eura) boli dobrovoľné, avšak boli už v samotnej zmluve zahrnuté do pravidelných mesačných splátok (65,40 eura), preto výpočet celkovej sumy k zaplaceniu vyznieva zavádzajúco. V zmluve je uvedené, že úver je splatný v 84 mesačných splátkach po 65,40 eura, čoho súčin predstavuje suma 5.493,60 eura. Žalovaný v tejto súvislosti správne poukazoval na § 2 písm. g/ a h/ - celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok - avšak ho nesprávne vykladal. Súd je jednoznačne toho názoru, že pokiaľ boli v zmluve dohodnuté doplnkové služby (a tieto už dokonca aj boli zhrnuté v pravidelnej mesačnej splátke) mali byť súčasťou celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Z tohto dôvodu súd nepokladá túto povinnú náležitosť zmluvy za splnenú, nakoľko táto je v zmluve uvedená nesprávne, teda nezodpovedá skutočnosti a v zmluve je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Taktiež súd považuje za potrebné uviesť, že údaj o rozmedzí RPMN od 27,3 % do 28,3 % s odkazom, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru, súd nepovažuje za splnenie zákonnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/. Avšak aj horná hranica RPMN bola uvedená nesprávne, nakoľko žalovaný platby za doplnkové služby nezahrmul ani do výpočtu RPMN, a teda táto je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Z týchto dôvodov sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

29. Žalobkyňa v podanej žalobe taktiež žiadala, aby súd určil, že Rozhodcovská zmluva zo dňa 14.02.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Súd po preskúmaní predmetnej rozhodcovskej zmluvy dospel k záveru, že táto nevykazuje žiadne znaky jej neprijateľnosti a nevyznieva v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá na samostatnej listine, je riadne označená a spĺňa všetky zákonné náležitosti v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní účinného v čase jej uzatvorenia. V tomto smere súd poukazuje aj na prechodné ustanovenia zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, podľa ktorých rozhodcovská zmluva uzavretá pred 01.01.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Predmetná rozhodcovská zmluva nebola včlenená do textu úverovej zmluvy tak, aby bola pre priemerného spotrebiteľa ľahko prehľadateľná a navyše nenúti spotrebiteľa, aby sa podrobil rozhodcovskému konaniu, ale jednoznačne dáva žalujúcej strane na výber medzi rozhodcovským súdom a všeobecným súdom. Taktiež v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že ak klient na výzvu spoločnosti oznámi nesúhlas s prejednávaním sporu v rozhodcovskom konaní, budú spory rozhodované v súdnom konaní vecne a miestne príslušným súdom. Z týchto dôvodov súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalobkyňa sa domáhala jednak určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy a jednak neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Úspešná

bola len pokiaľ ide o prvý určujúci výrok, teda v 1 a rovnakom rozsahu bol úspešný žalovaný. Keďže úspech žalobkyne zodpovedal úspechu žalovaného v konaní, súd žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Galanta. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.